

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ ПРОСТІР

Бараненко О.І., студ.

Науковий керівник – викл. екон. дисц. **О.Ю. Лушнікова**
Криворізький державний комерційно-економічний технікум

Процеси міжнародної економічної інтеграції є домінуючими в розвитку світової економіки. Економічна інтеграція передбачає розвиток стійких економічних зв'язків і поділ праці національних господарств, що близькі за економічним рівнем, а також зближення господарських механізмів через укладання міждержавних угод.

Важливим, з одного боку є вивчення, основних соціально та макроекономічних показників України в умовах посилення євроінтеграційних процесів, а з іншого – порівняння за цими показниками нашої країни з найближчими сусідами-членами ЄС. Світове господарство – це єдиний взаємопов'язаний всеохоплюючий і взаємозалежний процес, який включає в себе країни, що перебувають на різних етапах соціально-економічного розвитку. Жодна країна не може сьогодні нормально функціонувати, не вступаючи у взаємини з іншими країнами. Бо у різних країн різні природні умови як засіб виробництва, нерівномірно розміщені ресурси по території Землі, різні народи нагромадили різний досвід, застосування якого часто може знадобитись, склався досить чітко виражений міжнародний поділ праці і виробництва. Із взаємин країн світу між собою складається світове господарство.

Сьогодні Україна знаходиться на початковому етапі інтеграції національної економіки до світових структур, оскільки бере незначну участь в економічній діяльності інших країн та знаходиться поза межами міжнародних потоків капіталовкладень і міжнародних валютних відносин.

Економічний стан країни визначається такими важливими чинниками, як її внутрішні ресурси і ступінь інтеграції у світогосподарську систему. Основною ознакою розвитку світової економіки стало посилення ролі держави в зовнішньоекономічній діяльності, при цьому систематизацію, облік і аналіз даних щодо міжнародних розрахунків було покладено на державні економічні структури. Таким чином, методи, що використовуються у міжнародній практиці набули офіційного характеру на рівні країни.

Очевидно, що нині економічно неефективно і навіть неможливо забезпечити всі виробничі та інші потреби будь-якої країни лише за

рахунок її внутрішніх ресурсів. І тільки участь у міжнародному поділі праці та системі світогосподарських зв'язків, котрі набувають якісно нових рис, дозволяє країні розвивати продуктивні сили на новітній науково-технічній базі й максимально використовувати власні конкурентні переваги: досить вигідне географічне положення, багаті природні ресурси, відносно сприятливі кліматичні умови, велика кількість кваліфікованої робочої сили тощо. Проте це тільки потенційні переваги, які потрібно розвивати і реалізувати.

Україна намагається бути активним учасником міжнародних економічних відносин, прагне побудувати ринкову конкурентоспроможну модель економіки на демократичних засадах управління. У зв'язку з цим доцільно проаналізувати позицій нашої держави згідно з оцінками провідних міжнародних інституцій та визначити основні напрямки відставання її соціально-економічного розвитку.

Найбільш відомими та загально визнаними у світі вважаються Індекс розвитку людського потенціалу (HDI), Індекс глобальної конкурентоспроможності (GCI), Індекс легкості ведення бізнесу (EDB) та деякі інші.

Індекс людського розвитку (ІЛР) – інтегральний показник, що розраховується щорічно для міждержавного порівняння і вимірювання рівня життя, грамотності, освіченості і довголіття, як основних характеристик людського потенціалу досліджуваної території. Він є стандартним інструментом при загальному порівнянні рівня життя різних країн і регіонів. Україна за минулий рік опустилася в рейтингу ООН за Індексом людського розвитку на 29 позицій. Про це свідчить доповідь Програми розвитку ООН (ПРООН) про розвиток людського потенціалу. Згідно з опублікованими даними, Україна увійшла до числа держав з високим рівнем людського розвитку. Водночас істотно погіршила свої позиції. За показником Індесу людського розвитку Україна знаходиться далеко позаду не першорядних країн ЄС

Індекс глобальної конкурентоспроможності – глобальне дослідження і супроводжуючий його рейтинг країн світу за показником економічної конкурентоспроможності. Індекс глобальної конкурентоспроможності складений з 113 змінних, які детально характеризують конкурентоспроможність країн світу. Важливо зауважити, що індекс глобальної конкурентоспроможності є кумулятивним показником, в якому невідповідність навіть одного з елементів призводить до погіршення комплексного значення

У рейтингу «Індесу глобальної конкурентоспроможності 2017–2018» Україна знаходиться на 81 місці зі 137 країн. Низькими є

показники у сфері державного сектора та податкового навантаження на бізнес.

Індекс легкості ведення бізнесу – індекс задля порівняння простоти підприємницької діяльності між країнами світу, що укладається Світовим банком на основі річних даних.

Зазначений індекс характеризує результат діяльності економік тих країн, уряди яких забезпечили ефективне регуляторне середовище для бізнесу, не зачіпаючи інтереси останнього, і водночас захищаючи важливі суспільні інтереси. Країни, які посідають високі позиції в рейтингу легкості ведення бізнесу, за цілим переліком базових показників, що аналізуються, є більш конкурентоспроможними.

За результатами звіту Світового банку Україна стрімко переміщується вгору зі 152-го – 2012 року на 76-е місце у 2018 році за словами президента Петра Порошенка. Міжнародні експерти оцінили шанси України увійти до топ-50 рейтингу Doing Business.

Отже, не зважаючи на низку проблем, Україна все ж досягла окремих результатів в процесі інтеграції до світової системи господарських зв'язків Україні вдалося зберегти свій суверенітет; Україна врегулювала свої стосунки з ЄС. Але все ж нашій державі потрібно: врахувати досвід європейських країн та специфіку розвитку; більш докорінно реформувати сферу економічної і соціальної політики держави; надати регіонам широкі можливості для здійснення економічних реформ на місцях. За цих умов необхідно проводити комплексні реформи та вживати рішучі заходи задля виправлення поточної ситуації.

Отже, інтеграція національної економіки у глобальну господарську систему покладає на державу нові складні обов'язки. Від того, як вона впорається з ними, значною мірою залежить успіх трансформаційного процесу. Це зумовлюється тим, що зовнішня сфера відіграє дедалі важливішу роль в економічному житті країни. Вона може суттєво впливати на масштаби та динаміку господарських процесів, на зростання національного добробуту.

Інформаційні джерела:

1. Антоненко К.В. Оцінка конкурентоспроможності економіки України на світових ринках / К.В. Антоненко, А.О. Кусочкіна // Стратегія розвитку України. – 2014. – № 1. – С. 15-18.

2. Торговельно-економічне співробітництво Україна – ЄС [Електронний ресурс] / Державна статистична служба України. – 2013. – Режим до-ступу : <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/ukraine-eu/trade-and-economic/ukraine-eu-trade>